

Akdeniz'in inci gibi ilçesi Anamur'da dünyaya geldi. Daima övünerek, saygıyla anaçağı anne ve babası vardı. Çünkü onlar kendisine hep güzeli, sevgiyi, saygıyı ve sevmeyi öğretmişlerdi.

Şiir yazmaya ortaokul eğitimi esnasında başladı. Lise öğreniminde yazmaya devam etti. Dağ Çiçeği, Sevdam ve Çocukluğum adlarını taşıyan üç şiir kitabı yayımlandı.

1962 yılında mülki idare amiri Ahmet Önal ile evlendi. İki evlat sahibi oldu. Mülki idare amiri mesleği gereği evlatlarının eğitimi de farklı yerlerde devam etti.

Eşinin görev yerleri sebebiyle Türkiye'nin birçok il ve ilçesinde bulundu. Gezdi, gördü, insanları tanıdı. Eşinin emekli olduğu 1999 yılına kadar 7,5 yıl süreyle Trabzon da yaşadı. Trabzon da Gülay Abla olarak anıldı.

Eşini ve evlatlarını çok sevdiğini her fırsatta ifade ediyor. 2018 yılı Aralık ayında eşinin vefatı sonrasında, Anamur'da atadan kalma toprakları üzerinde eşiyile başlattıkları çiftçilik işini sevgiyle ve azimle sürdürüyor. Kendi ifadesiyle:

"Seninle başladığımız hayatta bilmem neler sığdırabilmişim neler öğrenmiş, nelerden dolayı var olmaya çalıştım şöyle bir muhasebesini yapmak istediğim zaman eşimle evlendiğim zaman henüz 19 ve 20 yaşlarımda okulumu yeni bitirmiştim. Rahmetli annem beni yolcu ederken "başın dik, onurun yüksek olmalı, eşine en küçük bir laf getirmemelisin" dedi. "Sevmelisin, saygılı olmalısın" demişti ben onu yapmaya çalıştım. Eşimin idarecilik anlayışından etkilendim. Bulduğum yerlerde herkesi sevmeyi, saygı göstermeyi, köylü kadınlarından öğrenerek kendi bilgi hazinemi zenginleştirmeye çalıştım. Görev yaptığımız birçok yerde sosyal yönden çalışmalarım oldu. Trab-

Bir Mülki İdare Amiri Eşi Portresi: **Gülay ÖNAL**

Doç. Dr. Selim Çapar (Editör) tarafından hazırlanmıştır.

zon'da Trabzon halkı ile kucaklaşım sevmeyi, sevlmeyi pekiştirdim. Emekli olduktan sonra Anamur'a geldik. Rahmetli bey babamdan, annemden kalan arazi üzerinde, rahmetli eşim Ahmet ÖNAL ile kavgalar bile ettim. "Yorulma, ne olur" dedim dinlemedi o toprağı, çalışmayı sevdiği için bir sera yaptı, 9 senede. O seraya çocukları gibi bakıyordu ben ondan kışkırdığım serayı, rahmetli olunca sanki onun yerine geçerek aralıksız takip etmeye başladım. Kamelyadaki çiçeklerime dostlarımla, eşimin adını koydum. Her gidişimde onlarla konuşuyor onlarla var oluyordum. Demir kapıda halen eşimin

adı var. Her kapı açışında o incinmesin bizimle olsun isterim. Ben eşimin meslektaşlarını büyüklerine saygı duyuyor yüreğimdeki bu sevgiyi büyütmek istiyorum. Çocuklarımız bizim yanlarımız; topraklarımız bereketli çiftçilerimizin ürünleri bol olsun diliyorum."

İlk şiir kitabı Dağ Çiçeği'ni, rahmetli annesine ithaf etti ve gelirini Trabzon Huzurevi'ne bağışladı.

İkinci şiir kitabı Sevdam'ı, rahmetli bey babası İstiklal Madalyası sahibi Dr. Hayrettin Nasuhoğlu'na ithaf etti ve gelirini Mehmetçik Vakfı'na bağışladı.

Üçüncü şiir kitabı Çocukluğum'u, tüm Trabzonlu dostlarına armağan etmiş, gelirini de eğitim hizmetlerinde kullanılmak üzere Trabzon Türk Kadınlar Birliği'ne bağışladı.

Eşinin meslek hayatını sonlandırdığı Trabzon'un Gülay Hanım üzerinde derin etkiler bıraktığı her halinden anlaşılmaktadır. Kendisi de Trabzon üzerinde kalıcı etkiler bırakmıştır. Trabzon basınında "sosyal içerikli bir şair" ve "Gülay Abla" tanımlamaları ile yer aldığı görülmektedir.

Bir yandan, üç değerli kitabı ve Karadeniz Yazarlar Birliği üyesi olarak aldığı kimlik kartı ile "şair" olarak kültür tarihimizde yer edinen Gülay Önal, diğer yandan Anamur Ziraat Odası Çiftçi Kütüğü'ne kayıt olarak "çiftçi" olarak üreticiliğine devam etmektedir. Çiftçi olmanın gerekleri-

ni yerine getirerek azimle, tarımsal ürünler yetiştirmektedir.

Gülay Önal, 1994 yılında eşinin Vali Vekili olduğu esnada, Atatürk'ün manevi evladı, dünyanın ilk kadın savaş pilotu unvanını taşıyan Sabiha Gökçen'i bir hafta süre ile Trabzon'da misafir etmenin haklı gurununu da taşımaktadır.

Büyük oğlu Prof. Dr. S. Çağatay Önal Malatya İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Ana Bilim Dalı Başkanı olarak hizmet vermektedir. İngiliz dili ve edebiyatı alanında eğitim alan küçük oğlu Ata Hayrettin Önal ise kendi alanında kariyerini sürdürmektedir.

Eşinin vefatından yaklaşık bir yıl sonra 2019 Aralık ayında, eşine hitaben yazdığı mektupta duygularını şu şekilde ifade etmektedir:

"25.12.2019

Sevgili Ahmet,

Çoktandır kimseye mektup yazmıyor, kimseye derdimi paylaşmıyordum. Seni kaybettiğim gün seninle sanki o güzel ve cefakâr yılları, dostluğu yaşamamış gibiydim. Bir kalemler hafızamdan silindiğini sandığım anlarda; susmak bilmeyen telefonun, okul arkadaşların, meslektaşların (hep senden), Türk İdareciler Derneği Başkanı Sayın Saffet Arıkan Bedük Bey bana koruyucu bir dağ olmuştu. İstanbul Dernek Şubesine gittiğimde sana cennetten nurlar gönderdiler."

Gülay Önal, eşini ve idarecilik yaşamında edindikleri tecrübeleri şöyle anlatmaktadır:

"Eşim her zaman mülkiyeli ve hukukçu arkadaşlarıyla iftihar eder, kibarlığını bozmazdı. Biz yakınlarımızı hep gurbette kaybettik. İşte idareci eşi olmak böyle bir şey... Çirkinini güzeli sevmek, mutlu olmayı öğrenmek, ağlarken bile gülmek. Sevgiyi, sevdayı yaşadık, herkesle bütünleştik, vermeyi öğrendik."

Gülay Önal bir şiirinde duygularını şöyle dile getiriyor:

Çöl ortasında yürüyor gibisin
Sanki ki kum taneleri kayıyor
Senden habersiz ayaklarının altında
Sabahın seherinde çıkan yıldız gibi
Bakışların parlak, fakat gizemli
Yılların yorgunluğunu taşıyor gibisin
Her bakışın her gülüşün
Sitemlerle dolu...
Yalan, yorgun, keyifsiz sanki
Türküler bile artık anlam taşıyor
Sanki üstüne bir çizik atılmış gibi.

Sn. Sabiha Gökçen, Gülay Önal, Vali V. Ahmet Önal

“Ahmet ÖNAL

Sarayköy ilçesinde 1934 yılında dünyaya geldi. İlkokulu Sarayköy’de, ortaokul ve liseyi Denizli’de okudu. 1953 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini burslu olarak kazandı.

1953 yılında Atatürk’ün naaşı, Etnoğrafya Müzesi’nden Anıtkabir’e nakledilmişti. Türkiye çapında yapılan bu en büyük cenaze törenine katıldı.

1957 yılında SBF’den birincilikle mezun oldu. 1959 yılında Denizli maiyet memurluğuna atandı. Ara-

da askerliğini yaptı (Ankara Yedek Subay Okulu sonrasında Bitlis 34. Piyade Alayında yedek subay olarak görev yaptı). Sırasıyla Çameli, Çal, Güney, Anamur kaymakam vekilliği görevlerini üstlendi. 1962 yılında Anamur’da Gülay Hanım ile evlendi. Evliliklerinden iki erkek evlat dünyaya geldi.

Askerlik sonrası, sırasıyla Karahallı, Şırnak, Kulp, Atabey, Tosya, Lâpseki kaymakamlığı görevlerinde bulundu. Silifke Kaymakamlığından, Kars Vali Yardımcılığına atandı. Sırasıyla Kahramanmaraş, Tekirdağ, Kırşehir, Bursa, Trabzon, Çanakkale, Trabzon vali yardımcılığı görevlerini yerine

getirdi. Başarıları takdirnamelerle ödüllendirildi.

Ömrünün 42 yılını, yurdun çeşitli bölgelerinde adanmışlık duygusu içinde mülki idare amiri olarak halka hizmet vererek geçirdi. 1999 yılında Trabzon Vali Yardımcılığı görevinden emekliye ayrıldı.

Yeniden dünyaya gelse yine mülki idare amiri olmak isteyeceğini beyan etti. Yaşamı boyunca eşinin verdiği özverili desteği minnet ve şükranla andı.

İstanbul’da 28 Aralık 2018 tarihinde, 84 yaşında vefat etti.”

CANIM

Dün dostların gönülden
Seni sordular!
Dudaklarımda yazı,
Gözlerimde baharı,
Göz yaşlarımda,
Sonbaharı yaşarım.
Bir türkü tuttururum...
Toroşlara doğru; Anamur’a.
Ladin ağaçlarından geçerim,
Oradan Denizli’ye, Sarayköy’e.
Tertemiz bir aşkla
Seni seviyorum!...

Gülay Önal - 11 Ocak 2021